

andet Sted, Alt i Righed med, hvad der i lignende Tilfælde er skeet paa andre Steder. Der er talt meget om at være konsekvent og inkonsekvent, og den ærede Rigsdagsmand for Maricger (N. Hage) er da navnlig bleven bestybt for at være inkonsekvent i denne Sag; jeg skal ikke fritage ham derfor, men jeg skal dog sige een Ting til hans Roes, og den skal jeg fastholde, nemlig at han, saavidt min Sukommelse staaer mig bi, fra Først og til Sidst har været konsekvent deri, at han stadig har villet have Jernbanen i Thyland lagt der, hvor den var billigst, nemlig inde i Landet og ikke paa Distrikten, og dette har været mig meget glædeligt at høre, i Særdeleshed fra det ærede Medlem, der har et saa stort Kjenndskab til slige Forhold. Jeg har været enig med ham deri indtil det Allersidste, og jeg skal fremhæve, da det maaskee noget kan tjene til min Undskyldning, isald jeg ved den endelige Afstemning kommer til at afgive fra de Stemmegivninger, jeg tidligere har afgivet i denne Sag, at naar man dog endelig og endelig efter en langvarig Kamp er kommen til det Resultat, at man skal gaae de dyreste Veie i Thyland og med store Bekostninger, for at komme til Rjødskæderne som Nutidens Centralpunkter, saa har jeg ikke kunnet gjøre mig fortrolig med den Tanke, at man skulde opgive Middelfart; da dette nu ikke bliver Tilfældet efter Lovforslaget, som det nu foreligger, saa er dette en Grund til, at jeg muligviis dog til Syvende og sidst kommer til at stemme for samme; hvis derimod det Endringsforslag, som var fremkommet fra det ærede Medlem (N. Andersen) var blevet vedtaget, vilde det ikke have været mig muligt at stemme for Loven, idet dette væsentligt vilde forandre den hele Lovs Karakter.

**Judenrigsministeren:** Med Hensyn til det til mig rettede Spørgsmaal skal jeg gjøre opmærksom paa, at Færgeretten ved Strib er en privat reel Rettighed, der tilhører Færge- lauge, at Færgerettigheden ved Fredericia ved Plakat af 11te Marts 1682 § 22 er overdraget til Thyen Fredericia, men at Færgeret-

tighederne i Middelfart og Snoghøi tilhøre Staten. De to førstnævnte Giere ved Strib og Fredericia have uden Bederlag renoncéret paa deres Færgeret, og skjøndt denne Ret for de to sidstnævnte Steders Vedkommende ganske vist nu er Færgeforpagternes, har det jo dog allerede i den senere Tid været et fastslaaet Princip at gjøre den fri, hvor det paa nogen Maade var muligt.

**Tscherning:** Det var mig meget kjært at høre af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Ansfjer), at han forrige Gang stemte for det Forslag, der nu foreligger fra vor Side, fordi han ansaae det for bedre end den bestaaende Lov, og det var i det Hele en af de Ting, vi dengang opnaaede, at vi gjennem Stemmegivningen fik den Erklæring, at de Herrer gavé dette Forslag Fortrin for Loven; saameget vide vi atksaa, og de Herrer vilde deraf see, hvor rigtig vor Stemmegivning var, thi uden at handle, som vi gjorde, havde vi ikke faaet dette klaré. De ærede Herrer stemte vel tildeels for Loven, for at den kunde komme til Landstinget, idet de meente, at den, hvad der jo ogsaa er skeet, derfra kunde komme tilbage i en Skikkelse, som bedre svarede til deres Hensigt, og som de syntes bedre om; men man maa vel lægge Mærke til, at det dog var meget nær ved, at dette ikke var skeet, der manglede kun ganske saa Stemmer i, at det var blevet anderledes, og sæt, at det ikke var skeet, vilde den ærede Minister saa have paataget sig Ansvaré for ikke at fuldbyrde denne Bane, eller for idetmindste ikke at gaae saa vidt, at han fik Mere at vide end det, der i dette Dieblit kan vides? Han maatte dog have lagt Mærke til, at naar Loven blev vedtaget, men ikke ført igjennem, saa blev Ansvaré hans og ikke vort. — Jeg maa særdeles meget takke det ærede Medlem fra Middelfart (N. Andersen) for hans Oprigtighed. Man har tidt hér i Thinget bebreidet mig, at jeg var mistænksom og syntes at see stedlige og personlige Interesser skjule sig overalt; men naar Enhver, som ledes af saadanne Hensyn, vilde udtale det med